

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

I 1992 blev Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med 8 tilhørende tillægsprotokoller inkorporeret i dansk ret og dermed gjort til en del af den danske lovgivning.

Lovforslaget har til formål at gennemføre tillægsprotokol nr. 9, 10 og 11 til Menneskerettighedskonventionen i dansk ret.

Med vedtagelsen af lovforslaget giver Folketinget tillige sit samtykke efter grundlovens § 19 til, at Danmark ratificerer de tre tillægsprotokoller.

2. Gældende ret

2.1. Den europæiske Menneskerettighedskommission

Den europæiske Menneskerettighedskommission består af 1 medlem fra hver af de kontraherende stater, jf. Menneskerettighedskonventionens art. 20. Der er pr. den 5. oktober 1995 30 medlemmer i Kommissionen.

Den europæiske Menneskerettighedskommissions medlemmer vælges af Ministerkomitéen efter indstilling fra Den parlamentariske Forsamling. Kommissionens medlemmer vælges for en periode af 6 år med adgang til genvalg, jf. art. 22, stk. 1. Medlemmerne er i deres virksomhed uafhængige af staternes regeringer og af Europarådet, jf. art. 23.

Kommissionen har bl.a. kompetence til at behandle klager fra enkeltpersoner over medlemsstaternes konventionsbrud, såfremt den stat, der er klaget over, har anerkendt Kommissionens kompetence til at modtage klager fra enkeltpersoner, jf. art. 25. Dette er tilfældet for Danmarks vedkommende.

Kommissionen kan tillige behandle klager fra en medlemsstat over påståede brud på konventionen foretaget af en anden medlemsstat, jf. art. 24, og efter 2. tillægsprotokol kan Kommissionen afgive rådgivende udtalelser. Sådanne sager er imidlertid sjældent forekommende.

Klage over en medlemsstats konventionsbrud til Kommissionen kan indbringes af enhver uanset statsborgerskab (forudsat at den pågældende stat har ratificeret konventionen og – som Danmark –

anerkendt den individuelle klageret til Kommissionen). Den individuelle klager skal kunne godtgøre at være offer for en konkret krænkelse af de i konventionen og tilhørende tillægsprotokoller beskyttede rettigheder, jf. art. 25.

Kommissionen afgør, om klagen skal antages til behandling.

Det er en betingelse for Kommissionens behandling af en klage, at de nationale retsmidler er udtømt, og at klagen er indgivet inden 6 måneder fra den dato, den endelige nationale afgørelse blev truffet, jf. art. 26.

Kommissionen foretager ved vurderingen af, om en klage skal antages til behandling, tillige en realitetsvurdering af sagen, idet Kommissionen blandt andet kan afvise sager, der er åbenbart grundløse, jf. art. 27.

Langt hovedparten af de indgivne klager bliver afvist, typisk fordi klagen ikke angår beskyttede rettigheder, eller fordi der åbenlyst ikke foreligger en krænkelse.

Efter at en klage er optaget til realitetsbehandling, foretager Kommissionen en gennemgang af sagen. I forbindelse hermed får klager og den indklagede stat adgang til nærmere at redegøre for deres synspunkter, jf. art. 28.

Parterne kan under denne proces indgå et forlig. Efter konventionen er Kommissionens opgave netop at formidle et sådant forlig, jf. art. 28. Er forliget acceptabelt, udarbejder Kommissionen en rapport til offentliggørelse, hvori man indskrænker sig til kort at referere sagens kendsgerninger og den løsning, der er opnået, jf. art. 28.

I andre tilfælde udarbejder Kommissionen en rapport med en beskrivelse af sagens faktum. I rapporten redegør Kommissionen endvidere for, om den finder, at der foreligger en krænkelse af konventionen. Rapporten oversendes til Ministerkomitéen samt vedkommende stat. Derimod sendes rapporten ikke til klager eller dennes repræsentant. Kommissionen kan ved oversendelsen stille sådanne forslag, som den finder passende, f.eks. om betaling af erstatning for en krænkelse, jf. art. 31.